

тж си: и чудяхъ ся человекѣи-тѣ по ме-
34 жду си. И зѣ отъ прѣдѣ си дѣлове и
проеводи имъ: а дѣль-тѣ Веніаминовъ бѣ-
ше ꙗкоже ꙗкоже по голѣмъ отъ дѣль-тѣ
на венкого отъ тѣхъ. И пихъ и разве-
селихъ ся съ него.

ГЛАВА 44.

1 И заповѣда на домашній-тѣ си настоя-
никъ, и рече: Нашѣли вѣрѣтища-та на че-
ловѣци-тѣ съ хранж, колкто можѣтъ да
понежѣтъ, и тури сребро-то всякому въ
2 устѣе-то на вѣрѣтище-то му. И тури ча-
шж-тж ми, сребърнж-тж ми чашж въ
устѣе-то на вѣрѣтище-то на най младый-тѣ,
и сребро-то на жито-то му. И стори спо-
редѣ слово-то което рече Іосифъ.
3 На утринь-тж като съвнж, испратихъ
4 ся человекѣи-тѣ и осли-тѣ имъ. А когато
излѣзохъ изъ градъ-тѣ, прѣди да ся от-
далечатъ много, рече Іосифъ на домаш-
ній-тѣ си настояникъ: Стани та тичай
слѣдъ человекѣи-тѣ: и като гы стигнешъ,
речи имъ: Защо въздадохте зло вмѣсто
5 добро? Не е ли тая чаша-та, изъ коїж-
то ꙗкоже господарь-тѣ мой, и съ коїкто още
и гадае? злѣ сторихте което сторихте.
6 И като гы стигнж, рече имъ тѣзи ду-
мы. А тѣ му рекохъ: Защо господарь-тѣ
нашъ говори такъвъзъ думы? Да не бѣде,
7 раби-тѣ-ти да сторятъ такова нѣщо. Ето
8 «сребро-то което намѣрихмы въ устѣе-то
на вѣрѣтища-та си, вѣрнжхмы ти го отъ
Ханаанскж-тж землѣ, и какъ цѣхмы от-
краднж изъ домъ-тѣ на господаря ти сре-
9 бро или злато? У когото отъ раби-тѣ ти
ся намѣри, ꙗкоже умре той, и ный още да
10 бѣдемъ раби на господаря си. А той
рече: Сега нека бѣде споредѣ думы-тѣ
ви: у когото ся намѣри, той ще ми бѣ-
11 де рабъ, а вы ще бѣдете неповинни. И
побръзахъ, та снѣхъ всякой вѣрѣтище-то
на землж-тж, и отвори всякой вѣрѣтище-
12 то си. И тѣрси, като начнж отъ най стар-
рый-тѣ додѣ свѣрши до най младый-тѣ, и
намѣри ся чаша-та въ вѣрѣтище-то Вені-
аминово.
13 Тогава «раздрахъ дрехы-тѣ си, и нато-
варихъ всякой оселъ-тѣ си, и вѣрнжхъ
14 ся въ градъ-тѣ. И влѣзе Іуда и братія
та му въ Іосифовъ-тѣ домъ, като бѣше
той още тамъ: ꙗкоже паднжхъ прѣдъ него
15 на землж-тж. И рече имъ Іосифъ: Що е
това нѣщо, което сторихте? не знаете ли
че человекѣкъ какъвто съмъ азъ, непрѣ-
16 мѣнно гадае? И рече Іуда: Що да ре-
чемъ господарю нашему? що да гово-

римъ? или какъ да ся оправдаемъ? Богъ
намѣри неправдѣ-тж на раби-тѣ ти: ето,
ꙗкоже раби сме господарю нашему, и ный и
онзи у когото ся намѣри чаша-та. А той
17 рече: «Да ми не бѣде да сторѣжъ това:
онзи человекѣкъ, у когото ся намѣри ча-
ша-та, той ще ми бѣде рабъ: а вы идѣте
съ миромъ при отца си.
18 Тогава приближи при него Іуда, и ре-
че: Молѣжъ ти ся, господарю мой: нека
говори рабъ-ти слово въ уши-тѣ на гос-
подаря си, и ꙗкоже да ся не распали гнѣвъ-
тѣ ти противъ рабъ-тѣ ти: защото ты си
19 като Фаравонъ. Господарю мой попыта ра-
бы-тѣ си и рече: Имате ли бацж, или
20 брата? И рекохмы ꙗкоже господарю моему:
Имамы бацж старъ, и дѣте на старость-
тж му, малко, а братъ му умрѣ: и то
само останж отъ майкж си, и баща му
го обыча. И ты рече на раби-тѣ си: «До-
21 ведѣте ми го, за да го видѣжъ съ очи-тѣ си.
22 И рекохмы господарю моему: Дѣте-то
не може да остави отца си: защото, ако
23 остави отца си, той ще умре. А ты рече
на раби-тѣ си: «Ако не слѣзе братъ ви
най младый-тѣ съ васъ, нѣма да видите
24 вече лице-то ми. И когато отидохмы при
рабъ-ти отца ми, приказанмы му думы-
25 тѣ на мой-тѣ господарь. «А отецъ нашъ
рече: Идѣте пакъ, та купѣте за насъ
26 малко хранж. И рекохмы: Не можемъ
да слѣземъ: ако най младый-тѣ ни братъ
е съ насъ, тогазъ що слѣземъ; защото
не можемъ да видимъ лице-то на чело-
вѣкъ-тѣ, ако не е съ насъ най младый-
27 тѣ ни братъ. И рабъ-тѣ ти отецъ ми ре-
че ни: Вы знаете че «два сына ми роди
28 жена ми: И единственный излѣзе отъ мене,
и рѣкохъ: «Извѣстно раскъса ся отъ
29 звѣрь; и не видѣхъ го до нынѣ. «И ако
земете и тогози отъ лице-то ми и му ся
случи злощастіе, ще съдете сѣдинж-тж
30 ми съсъ скърбъ въ гробъ-тѣ. А сега ко-
гато отидж при рабъ-тѣ ти отца ми, и
дѣте-то не е съ насъ (понеже «душа-та
31 му е свѣрзана съ неговж-тж душж), Ка-
то види че дѣте-то нѣма, ще умре; и ра-
би-тѣ ти ще съведжъ сѣдинж-тж на рабъ-
тѣ ти отца ни съсъ скърбъ въ гробъ-тѣ.
32 Защото рабъ-тѣ ти станжхъ поразничъ
на отца си за дѣте-то, и рѣкохъ: «Ако
ти го не доведж, тогазъ ще бѣдѣ вино-
33 вагъ на отца си навсегда. А сега молѣжъ
ти ся, да ꙗкоже остане рабъ-тѣ ти вмѣсто дѣ-
те-то рабъ господарю моему, а дѣте-то
34 да възлѣзе съ братія-та си. Защото какъ
да възлѣзж при отца си, ако дѣте-то не е
съ мене? да не видѣжъ зло-то, което ще
намѣри отца ми.

ѡ Гл. 45; 22.

а Гл. 43; 21.

б Гл. 31; 32.

в Гл. 37; 29, 34. Числ. 14; 6.

2 Пар. 1; 11.

г Гл. 37; 7.

д Ст. 9.

е Прит. 17; 15.

же Гл. 18; 30, 32. Исх. 32; 22.

з Гл. 37; 3.

и Гл. 42; 15, 20.

й Гл. 43; 3, 5.

к Гл. 43; 2.

л Гл. 46; 19.

м Гл. 37; 33.

н Гл. 42; 36, 38.

о 1 Цар. 18; 1.

п Гл. 43; 9.

р Исх. 32; 32.